

بیانیه نهایی اجلاس جنبش عدم تعهد

بیانیه نهایی اجلاس جنبش عدم تعهد در 11 بند که در آن به مسائل متنوعی از جمله بحران های سیاسی و اقتصادی، موضوع فلسطین، حق دارا بودن انرژی صلح آمیز هسته ای و صلح پایدار جهانی اشاره شده است منتشر شد.

در 11 بند منتشر شد

بیانیه نهایی اجلاس جنبش عدم تعهد

جام جم آنلاین: بیانیه نهایی اجلاس جنبش عدم تعهد در 11 بند که در آن به مسائل متنوعی از جمله بحران های سیاسی و اقتصادی، موضوع فلسطین، حق دارا بودن انرژی صلح آمیز هسته ای و صلح پایدار جهانی اشاره شده است منتشر شد. به گزارش جام جم آنلاین، متن بیانیه شانزدهمین نشست سران کشورهای عضو جنبش عدم تعهد در تهران در تاریخ 9 10 شهریور 1391 به این شرح است:

ما سران کشورهای عضو جنبش عدم تعهد در شانزدهمین نشست خود در نهم و دهم شهریور 1391 در تهران، جمهوری اسلامی ایران، گرد هم آمده ایم و شرایط بین المللی را با هدف کمک موثر به حل مشکلات عمده ای که موجب نگرانی همه کشورهای عضو جنبش و کل بشریت است، مرور کردیم و با الهام از بینش، اصول و اهداف جنبش عدم تعهد که در کنفرانس های واندونگ (1955) و بلگراد (1961) مورد تاکید قرار گرفته اند و مبنای تلاش هایمان برای دستیابی به جهانی توأم با صلح، برابری، همکاری و رفاه برای ملت ها هستند و نیز با تمسک به تجارب جنبش در گذشته و توان بالقوه کنونی آن، با تاکید مجدد بر این که جنبش، اصول و اهداف جنبش عدم تعهد و شرایط کنونی بین المللی همچنان معتبرند، با تکیه بر دستاوردهای گذشته جنبش در مبارزه بر علیه امپریالیسم، استعمار، استعمار نو، نژادپرستی، آپارتاید، استکبار و تمامی اشکال مداخله خارجی، تجاوز، اشغال، سلطه جویی و تاکید بر لزوم کنارماندن از ائتلاف های معطوف به قدرت و رویارویی ها که همچنان محورهای اصلی در سیاست های جنبش خواهند بود، با تجدید عهد با اصول و اهداف جنبش عدم تعهد و نیز تعهد به تلاش در جهت کمک سازنده برای افکندن طرحی نو در روابط بین المللی بر مبنای اصولی همچون همزیستی مسالمت آمیز، همکاری منصفانه بین ملت ها و حق برابری کشورها، با تاکید بر اصول شامل: حاکمیت ملی کشورها برابری دولت ها، تمامیت ارضی کشورها و عدم دخالت در امور آنها؛ با اتخاذ تدابیر لازم برای جلوگیری از اقدامات تجاوزکارانه و دفع این اقدامات یادگیر انواع نقض صلح، تشویق و ترغیب همگان به حل و فصل اختلافات بین المللی به طرق صلح آمیز یا به هر طریقی که صلح و امنیت بین المللی و عدالت به خطر نیفتد؛ ضمن خودداری از تهدید و یا استفاده از زور بر علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشور به هر طریقی که مغایر اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد باشد، با توجه به نکات فوق اعلام می کنیم:

1 — شکل گیری نظامی منصفانه، جامع، شفاف و موثر برای مدیریت مشترک جهانی، بر مبنای عدالت و انصاف و مشارکت همه کشورها، جهت مواجهه با چالش ها و مخاطرات کنونی که از تهدیدات امنیتی، خطرات زیست محیطی، تغییر آب و هوا، مهاجرت، بیماری های واگیردار، اقدامات اقتصادی بین المللی و غیره ناشی می شود، ضروری است. برای برپایی چنین نظامی اعضای جنبش عدم تعهد می بایست مواضع خود را هماهنگ و نیروهای خود را بسیج نموده و در جهت تامین منافع کشورهای در حال توسعه گام بردارند. در این رابطه، اولویت هایی باید به شرح زیر باید در نظر باشد:

الف — حوزه مدیریت مشترک جهانی بسیار گسترده بوده و علاوه بر موضوعات مربوط به توسعه، بسیاری از دیگر مسائل و موضوعات مورد توجه و نگرانی کشورها را نیز شامل می شود. جهان با چالش هایی در زمینه های امنیتی، اجتماعی، زیست محیطی، بهداشتی، پناهندگان، مواد مخدر، جرائم سازمان یافته فراملی، حملات سایبری و تروریسم، مواجه است. حفظ صلح و امنیت بین المللی همچنان در صدر دستور کار بسیاری از کشورها قرار دارد. ساختار کنونی تصمیم گیری بین المللی در زمینه صلح و امنیت ناکارآمد است و در برابر تغییر از خود مقاومت بیشتری نشان می دهد.

ب — سازمان ملل متحد به عنوان نهادی جهانی که نقش اساسی در شکل دهی به چارچوب حقوقی و اساسی مدیریت جهانی ایفا نماید. لذا، این سازمان می تواند و باید نقشی مهم در تلاش برای یافتن راه حل های مشترک برای مسائل مشترک مانند ایجاد هماهنگی بین تمامی سازمان های منطقه ای و بین المللی دیگر داشته باشد. برای این که سازمان ملل متحد در خط مباحث مربوط به مدیریت جهانی قرار گیرد تقویت و اصلاح آن باید در مرکز توجه باشد. برای دستیابی به چنین هدفی، احیاء و تقویت نقش مجمع عمومی سازمان ملل، از جمله در زمینه حفظ صلح و امنیت بین المللی تجدید ساختار شورای امنیت با این هدف که این دو نهاد منعکس کننده واقعیت های جهان امروز باشند، ضروری است.

ج — اهمیت و جایگاه فزاینده کشورهای در حال توسعه از نظر اقتصادی باید در ساختارهای مدیریتی نهادهای کلیدی بین المللی انعکاس یابد. تصمیمات کلیدی مربوط به موضوع مدیریت جهانی دیگر نمی توانند در انحصار گروه کوچکی از کشورهای توسعه یافته

بمانند. با توجه به این که سیاستگذاری در قبال شمار کثیری از موضوعاتی انجام می‌شود که همه کشورها را تحت تاثیر قرار می‌دهند، ضروری است که کشورهای در حال توسعه حضور و نقش بیشتری در نهادهای مهمی که در صدد هماهنگی سیاست‌ها در سطح بین‌المللی هستند، داشته باشند.

د بحران‌های چند سال اخیر عدم کفایت‌ها و نارسایی‌های نهادهای مالی و اقتصادی بین‌المللی را تاثیر سوئی بر توانایی‌های آنها برای پرداختن به بحران‌ها و حرکت در جهت ایجاد هماهنگی‌های لازم در سطح کلان دارد، عیان ساخته است. از آنجا که این نهادها طی دوره بعد از جنگ دوم ایجاد شده‌اند، قادر به حل و فصل چالش‌های جهان کنونی نیستند و این امر تاثیرات سوئی در کشورهای در حال توسعه دارد.

ه در جامعه بین‌المللی هر ملتی دارای ارزش‌ها و نظرات خاص خود است. زندگی صلح آمیز و توأم با همکاری در صورتی میسر است که تنوع در جامعه جهانی به رسمیت شناخته شده و مورد احترام باشد. لذا تلاش برای تحمیل ارزش‌ها بر سایر اعضای جامعه بین‌المللی باید پرهیز شود.

2 — اشغال سرزمین فلسطین و جنایات مستمر رژیم صهیونیستی بر اراضی اشغالی همواره علت اصلی وضعیت بحرانی در خاورمیانه بوده است. هر راه حلی برای این بحران مستلزم پایان بخشیدن به اشغال، اعاده حق لاینفک مردم فلسطین در خصوص حق تعیین سرنوشت آنها و ایجاد کشوری پایدار و مستقل در فلسطین با پایتختی قدس شریف است. اعاده حقوق ملی مردم فلسطین، تنها راه برقراری صلح پایدار و منصفانه در منطقه است.

3 — نژاد پرستی و تبعیض نژادی توهین آشکاری به کرامت و برابری انسانهاست. اشکال جدید نژاد پرستی و جنایات مرتبط با آن در قسمت‌های مختلف جهان موجب نگرانی بسیار است. لذا، ضروری است که با اتخاذ تصمیمات قاطع و داشتن اراده سیاسی به تمامی اشکال و نمادهای نژاد پرستی و تبعیض نژادی، بیگانه هراسی، اسلام هراسی و مانند آن و نیز بردگی تحت اشکال جدید و قاچاق انسان در هر جایی که اتفاق افتد، پرداخته شود.

4 — تمامی انواع حقوق بشر غیر قابل تفکیک و مرتبط با هم هستند. مسائل حقوق بشری باید بر اساس همکاری و رویکردی سازنده، غیر تقابلی، غیر گزینشی، عادلانه، منصفانه، بی طرفی، متوازن، عینی و دور از ملاحظات سیاسی مد نظر قرار گیرند. احترام به تنوع فرهنگی، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی، عدم مداخله در امور داخلی کشورها، با مد نظر قرار دادن ویژگی‌های فرهنگی، مذهبی، اجتماعی، تاریخی و سیاسی هر کشور از دیگر اصولی است که باید مبنای پرداختن به موضوعات حقوق بشری باشد. توجه ویژه به حقوق و ظرفیت‌های زنان و جوانان و مشارکت آنان در فرآیندهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ضرورت دارد.

5 — تسلیحات هسته‌ای غیر انسانی ترین سلاح‌هایی هستند که تا کنون ساخته شده‌اند. حفظ و نگهداری توان هسته‌ای تاکتیکی و راهبردی و مدرن سازی مستمر آنها و دکتربین‌های نظامی نوین که توجیه گر استفاده از آنها، خصوصا بر علیه کشورهای فاقد سلاح هسته‌ای هستند، بزرگترین تهدید علیه افراد بشراند. پیمان منع اشاعه سلاح‌های هسته‌ای حقی را برای کشورهای دارنده تسلیحات هسته‌ای جهت حفظ زرادخانه‌های خود به طور نامحدود بوجود نمی‌آورد. کشورهای یاد شده باید به تعهدات خود در چارچوب ماده 6 پیمان منع اشاعه برای نابودی کلیه سلاح‌های هسته‌ای خود در یک چارچوب زمانی مشخص عمل کنند و در این راستا تدوین کنوانسیون جامع امحاء سلاح‌های هسته‌ای ضرورت دارد.

6 — تمامی کشورها باید بتوانند از حق مسلم و انکار ناپذیر خود برای توسعه، تحقیر، تولید و استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح جویانه، بدون تبعیض و منطبق با تعهدات حقوقی مربوطه بهره مند گردند. بنابراین، هیچ چیزی نباید به نحوی تفسیر گردد که حق کشورها برای توسعه انرژی‌اتمی برای مقاصد صلح آمیز را منع نموده و یا محدود نماید. تصمیمات و انتخاب کشورها، از جمله جمهوری اسلامی ایران در زمینه استفاده صلح آمیز از فناوری هسته‌ای و سیاست هایشان در زمینه چرخه سوخت باید محترم شمرده شود.

7 — مصونیت فعالیت‌های صلح آمیز هسته‌ای باید محترم شمرده شود و هرگونه حمله و یا تهدید به حمله بر علیه تاسیسات صلح آمیز هسته‌ای فعال یا درحال ساخت به منزله خطری جدی علیه انسانها و محیط زیست بوده و نقض جدی حقوق بین‌الملل، اصول و اهداف منشور ملل متحد و مقررات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شمار می‌آید. لذا، تدوین سندی جامع و بین‌المللی که حمله و یا تهدید به حمله علیه تاسیسات هسته‌ای مورد استفاده برای تولید انرژی را منع کند مورد نیاز مبرم است.

8 — کشورهای عضو جنبش عدم تعهد توافق می‌نمایند که از شناسایی، تصویب یا اجرای اقدامات یا قوانین قهرآمیز یکجانبه یا فرامرزی، شامل تحریم‌های یکجانبه اقتصادی و دیگر اقدامات تهدید آمیز علیه کشورها و اعمال محدودیت‌های خودسرانه علیه سفر اشخاص که هدفشان اعمال فشار به کشورهای عضو جنبش عدم تعهد از طریق اعمال تهدید بر علیه حاکمیت و استقلال و آزادی در

کشورهای عضو جنبش همچنین توافق دارند که مانع از تهدید حق کشورها برای تصمیم‌گیری بر مبنای اراده آزاد خود و در چارچوب نظام‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی خود شوند چرا که چنین اقدامات و یا قوانینی به منزله نقض آشکار منشور ملل متحد، قوانین بین‌الملل، نظام تجاری چند جانبه و هنجارها و اصول حاکم بر روابط دوستانه میان کشورها است. در همین راستا کشورها توافق کرده‌اند با چنین اقدامات و قوانین و کاربرد آنها مخالفت نموده و آنها را محکوم نمایند و به نحوی مجدانه در صدد خنثی کردن چنین تلاش‌هایی باشند. همچون مجمع عمومی و دیگر نهادهای سازمان ملل متحد، اعضای جنبش عدم تعهد نیز از کشورها می‌خواهند در همین راستا عمل نمایند. اعضای جنبش همچنین خواستار آن هستند که کشورهایی که چنین اقداماتی اتخاذ می‌کنند یا چنین قوانینی را وضع می‌کنند بخواهند که بلافاصله و به طور کامل اقدامات یاد شده را لغو نمایند.

9 — تمامی اقدامات تروریستی از جمله تروریسم دولتی، باید بدون هرگونه ابهامی محکوم شود. همه دولت‌ها باید در رابطه با تهدید تروریسم که بر صلح، امنیت، ثبات و توسعه بسیاری از کشورهای عضو جنبش عدم تعهد تأثیر منفی می‌گذارد، به تهدات بین‌المللی خود پایبند باشند و در جهت تحقق جهانی عاری از تروریسم بکوشند. تمامی قربانیان تروریسم از جمله دانشمندان و محققین ایرانی که قربانی اقدامات تروریستی ضد بشری شده‌اند شایسته عمیق‌ترین ابراز همدردی هستند.

10 — ضروری است که با تلاش‌های معطوف به تحمیل تك فرهنگی یا تحمیل مدل‌های خاص، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، حقوقی یا فرهنگی مخالفت شود و گفتگوی میان ادیان، فرهنگ‌ها و تمدن‌ها که می‌توان به تقویت صلح، امنیت، ثبات و توسعه، احترام به تنوع‌گرایی بر اساس عدالت، اخوت و برابری و کاهش تقابل کمک کند، ارتقاء یابد.

11 — جنبش عدم تعهد باید تمامی امکانات خود و اعضا را برای اجرای تصمیمات و اراده سران کشورهای عضو که در اسناد جنبش منعکس می‌شوند به کار گیرند. بر همین اساس جنبش می‌باید در صدد ایجاد سازوکاری مستحکم برای پیگیری اهداف و اجرای مصوبات خود باشد.